

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1330-0/2016
Érkezett:	2016 JÚL 18.
Példány:	2
Kezelőiroda:	

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
10	
FŐLAISTRATÓR	
KEZELŐIRODA	
Posta + Gyűjtő	
Érkezett:	2016 -06- 3 0
PÉLDÁNY:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] öki

igazolt és kívül jegyzett jogi képviselőm útján – az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdés d) pontja, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény („Abtv.”) 27. §-ában foglaltak alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámú, 2015. november 16. napján kézhez vett, a Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.) kérelmezett ellen eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti indított kérelmünket elutasító, ügy érdemében hozott, Alaptörvény-ellenes jogerős végzésének („jogerős végzés”) felülvizsgálata tárgyában a **Kúria** – jogerős végzést helybenhagyó – **2016. április 19. napján kézbesített**, bírósági eljárást befejező **Kfv.II.37.114/2016/2** sorszámú, **Alaptörvény-ellenes felülvizsgálati végzése** („kúriai végzés” vagy „felülvizsgálati végzés”) ellen az **egyedi közigazgatási nemperes eljárás kérelmezőjeként** az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőben

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő, kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 56. §-ában foglaltak alapján az **alkotmányjogi panasz iránti indítványunkat befogadni**, majd azt az ügy érdemi elbírálására, az Alkotmánybíróság ügyrendje szerint eljáró állandó tanács elé terjeszteni, és az Abtv. 27. §-a alapján lefolytatott eljárásában, az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a **felülvizsgálati végzés** (és a jogerős végzés) **Alaptörvény-ellenességét megállapítani**, és **mindkét bírói döntést** ennek alapján **megsemmisíteni** szíveskedjék.

Álláspontunk szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős végzése, valamint a **Kúria** bírósági eljárást befejező **felülvizsgálati végzése sértik** az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, **tisztességes eljáráshoz való jogainkat**, melyek a **bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenességet** jelentenek, és jogorvoslati lehetőségeinket a Kúriához intézett felülvizsgálati kérelemmel kimerítettük.

Álláspontunk szerint a tárgybani esetben nemcsak a bírói döntéseket érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség áll fenn, hanem **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** is felmerül, ugyanis nemcsak arról van szó, hogy sem a hatósági eljárásban, sem pedig a bírósági eljárás során nem biztosították a tisztességes eljáráshoz való jogainkat, hanem eljárást megindító kérelmünket a tartalom szerinti elbírálás elvét visszaélészerűen felhasználva olyan kérelemmé minősítették át, amellyel kapcsolatos bírói döntéssel szemben további jogorvoslatnak már nincs helye, ily módon **elvonták a jogorvoslatihoz való - az Alaptörvény XVIII. Cikk (7) bekezdése szerinti - alkotmányos alapjogunkat**.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtandó jelen alkotmányjogi panaszunkat a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított 60 napon belül kellett benyújtanunk az ügyben elsőfokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Alaptörvény-ellenes felülvizsgálati végzését 2016. május 4-én vette jogi képviselőnk kézhez, és az ehhez képest 60 napos határidőn belül került benyújtásra az ügyben eljáró elsőfokú bírósághoz az alkotmányjogi panaszunk.

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27. §-a alapozza meg, a bírói döntés az **Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, illetve XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését sérti** álláspontunk szerint. Az ügyben felülvizsgálati eljárás illetve perújítási eljárás nincs folyamatban.

Az Abtv. 51. § (1) bekezdésére figyelemmel jogosultak vagyunk alkotmányjogi panasz benyújtására, mivel az Abtv. 27. § a) pontja szerinti, az Alaptörvényben biztosított jogunk sérelmét állítjuk, továbbá kimerítettük az Abtv. 27. § b) pontja szerinti jogorvoslati lehetőségeinket, ugyanis a Kúria felülvizsgálati végzése az eljárást véglegesen, érdemben, és a perjogi szabályok szerint lezárta, ily

módon álláspontunk szerint alkotmányjogi panaszunk megfelel az Abtv. 27. §-ában foglalt feltételeknek.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a **tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek** minősül, így álláspontunk szerint az Abtv. 29. §-a szerinti feltétel is megvalósul.

A tisztességes eljáráshoz, és ezen belül a jogorvoslathoz, és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogaink az alábbiak miatt sérültek az eljárás során:

2015. augusztusában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény („Ket.”) 28/C. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatáskéréssel fordultunk dr. Tóth Andrásához, a Gazdasági Versenyhivatal („GVH”) versenytanácsa elnökéhez, kérve, tájékoztasson bennünket arról, hogy az általa kijelölt eljáró versenytanács tagjai 2014. december 22-én mettől-meddig tanácskoztak a Vj/65-205/2012 iktatószámú határozatuk meghozatalát megelőzően, a tanácskozásról/tanácsulésről, vagy a határozat meghozatalának körülményeiről készült-e írásbeli feljegyzés vagy bármely más dokumentum, amelyből ezen kiemelt eljárási cselekmény jogszerűsége ellenőrizhető, akár az ügyfél, akár a meghozott közigazgatási határozat felülvizsgálatára hatáskörrel rendelkező bíróság számára.

A GVH a Vj/65-474/2012 iktatószámú, **tájékoztató levélnek nevezett átiratában** arról tájékoztatott bennünket, hogy folyamatos és ismételt **tájékoztatókérésünket** a Ket. 28/C. § (4) bekezdése alapján **„visszaélésszerűnek”** minősíti, **„melyeket ugyanígyen jogszabályhely alapján a GVH nem köteles teljesíteni”**.

Figyelemmel arra, hogy a **GVH átirata egyértelműen közigazgatási döntést (aktust) tartalmaz,** ráadásul a Ket. 28/C. § (3) bekezdésére alapított tájékoztatás iránti kérelmeink nemcsak általános, hanem esetlegesen a jövőbeli kérelmekre is kiterjedő elutasítását jelenti, ezért kértük a GVH-t, hogy a fenti tájékoztató levélnek nevezett átiratba foglalt **döntésének végzésbe foglalásáról és szabályszerű közléséről** a Ket. 33. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően legkésőbb 8 napon belül gondoskodjon.

Mivel e kötelezettségének a GVH nem tett eleget, ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról, és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény („Knp.”) 2. §-ában foglaltak alapján 2015. október 16-án **„eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmet”** terjesztettünk elő a Knp. 2. § (1) bekezdése alapján a GVH-val szemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, kérve, hogy a bíróság kötelezze a GVH-t arra, hogy **„Vj/65-474/2012 számú” átiratában közölt „tájékoztatókérésünket elutasító döntését foglalja végzésbe a Ket. 71. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve, és azt végzés formájában közölje velünk”**.

Azért vagyunk kénytelenek kérelmünket szó szerint idézni, hogy abból a T. Alkotmánybíróság is egyértelműen láthassa, hogy **jogi képviselővel eljárva, eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmet terjesztettünk elő a Knp. 2. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, amely kérelmünket jogerős végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította.**

Ahhoz, hogy ezt megtehesse, önkényesen, és minden alap nélkül, **határozott és egyértelmű kérelmünket átminősítette a Knp. 3. §-a szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemnek,** arra hivatkozva, hogy álláspontja szerint tartalmilag felülvizsgálati kérelmünkben a GVH Vj/65-474/2012 iktatószámú tájékoztató iratának felülvizsgálatát kezdeményeztük.

Ezen átminősítésnek már csak azért sem lehetett semminemű ténybeli sem pedig jogi alapja, mert a **Knp. 3. §-a szerinti eljárás a „közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata”** címet viseli, vagyis épp hogy **feltételez egy közigazgatási végzést,** melyet az ügyfél bíróság előtt megtámad, míg az általunk

kezdeményezett Knp. 2. §-a szerinti eljárás a „közigazgatási hatóság kötelezése eljárás lefolytatására” címet viseli.

A két típusú eljárás között alapvető különbség van, hiszen az általunk kezdeményezett eljárás indoka éppen az volt, hogy a GVH **nem hozott végzést** a közigazgatási döntéséről, így **nem létező végzést nem is tudtunk volna megtámadni**, ezért kértük pontosan azt egyértelműen, hogy **a bíróság arra kötelezze a Knp. 2. §-a szerinti eljárásban, hogy hozzon végzést** tájékoztatáskéréseink jövőre is kiterjedő elutasításáról, hogy **az ellen jogorvoslattal élhessünk**, vagyis **foglalja elutasító közigazgatási döntését határozatba**, törvényi kötelezettségének eleget téve, hogy szabályozott jogorvoslattal tudjunk vele szemben élni.

A jogorvoslathoz való alkotmányos jogaink szempontjából alapvető jelentőségű, hogy míg az általunk indított, **Knp. 2. §-a szerinti eljárásban** a Knp. 2. § (4) bekezdése szerint a kérelem tárgyában **bíróság által hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye**, addig a jogellenesen átminősített, **Knp. 3. §-a szerinti eljárásban**, a közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti eljárás során a Knp. 3. § (4) bekezdésében foglaltak alapján **a bíróság végzése ellen „további jogorvoslatnak helye nincs”**.

A további jogorvoslat kizárása kiterjed az esetleges felülvizsgálati kérelemre is.

Ezért kellett a kérelmünket érdemi vizsgálat nélkül elutasító jogerős végzéssel szemben felülvizsgálati kérelemmel fordulnunk a Kúriához, remélve, hogy megsemmisíti a kérelmünket jogellenesen átminősítő, és ily módon bennünket jogorvoslati jogunktól megfosztó jogerős végzésben foglaltakat.

A felülvizsgálati kérelemben kifejezetten hivatkoztunk a tisztességes eljáráshoz fűződő jogaink sérelmére, azon belül jogorvoslathoz való jogaink Alaptörvény-ellenes korlátozására.

Egyértelműen rögzítettük, hogy a GVH tájékoztató irata, tartalmának egyszerű nyelvtani értelmezése szerint **tájékoztatás iránti kérelmeink általános – az esetleges jövőbeli kérelmeinkre is kiterjedő tényleges elutasítását** jelenti, vagyis **egyértelműen közigazgatási döntést (aktust) tartalmaz**, melyet a GVH-nak a Ket. 71. § (1) bekezdése alapján **végzésbe kellett volna foglalnia**, és azt végzésként a vonatkozó jogorvoslati lehetőségekre történő figyelmeztetéssel kellett volna velünk közölnie.

E körben hivatkoztunk a **Legfelsőbb Bíróság 1/2009. számú iránymutató közigazgatási jogegységi határozatában** foglaltakra, külön **gondosan kitérve a garanciális ügyféli jogok biztosításának kontextusára, és az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmére.**

Külön hivatkoztunk arra, hogy a fenti jogegységi döntés által is rögzítetten **„az alakszerű formát nélkülöző közigazgatási aktusok formai szempontok alapján történő kizárása a bírósági felülvizsgálathól lehetővé tenné a közigazgatási döntések bírósági kontroll alóli kivonását”**, ami nemcsak súlyosan jogsértő, hanem **súlyosan Alaptörvény-ellenes** is, hiszen jogorvoslati jogaink elvonásával jár, és ehhez kapcsolódóan a tisztességes eljáráshoz fűződő jogaink sérelmét jelenti.

Külön kitértünk arra, hogy ezen alkotmányos kontextussal, ami a tárgyi ügyben a legfontosabb, a jogerős végzés egyáltalán nem foglalkozott.

Álláspontunk szerint az **alkotmányos jogsérelem lényegét** az adja, hogy az ilyen típusú bírói döntések, mint a tárgybani ügyben, **veszélyes precedenst teremthetnek a legfontosabb ügyféli jogok háttérbe szorításával, és a közigazgatási hatóságok ilyen típusú trükkjeinek eltűrésével**, vagyis hogy szándékosan döntéstartalmú közigazgatási aktusokat abból a célból, vagy olyan hatást kiváltva nem foglalnak alakszerű végzésbe, hogy azokkal szemben ne lehessen jogorvoslattal élni. ily módon **Alaptörvényben biztosított ügyféli jogokat vonnak el, vagy teszik lehetetlenné azok gyakorlását.**

Nyilvánvaló, hogy a **döntéstartalmú közigazgatási aktusok bírósági kontroll alóli kivonása a bírósághoz fordulás jogának az Alaptörvény XXVIII. cikkébe foglalt jogának súlyos sérelmét eredményezi, és ezen keresztül sérti a tisztességes eljáráshoz való jogainkat is.**

A Ket-nek nem megfelelő döntésforma alkalmazása tehát nem csupán eljárási jogszabályt, hanem alkotmányos alapjogokat, a jogorvoslathoz, a tisztességes eljáráshoz, a bírósághoz forduláshoz való jogainkat egyaránt sérti.

A Kúria felülvizsgálati végzése **Alaptörvény-ellenesen** helyezkedett arra az álláspontra, hogy kérelmünk elbírálására azért nincs lehetőség, és azért utasítja el a Kúria hivatalból a felülvizsgálati kérelmünket, mivel azt az elsőfokú bíróság - tartalma szerint megvizsgálva - jogszerűen bírálta el a Knp. 3. §-a szerinti nemperes eljárásban, mivel kérelmünk nem volt egyértelmű, és nem volt a Knp. 2. §-a szerinti kérelemnek tekinthető.

Ezen, minden ténybeli és jogi alapot nélkülöző, érvelésnek aligha nevezhető álláspont miatt voltunk kénytelenek idézni szó szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz benyújtott kérelmünket, mely jogi képviselővel eljárva nem a Knp. 3. §-át, hanem a Knp. 2. §-át jelölte meg kérelmünk jogalapjaként, konzekvensen és következetesen eljárási cselekményre kötelezés iránti kérelemként, **nem pedig nem létező végzés megtámadásaként.**

A Kúria döntésének alkotmányosértő jellege elsődlegesen abban áll, hogy a tisztességes eljárás követelményének semmiképp nem felel meg olyan jogértelmezés, mely joghatását tekintve **azért minősíti át az ügyfél teljesen egyértelmű kérelmét, hogy elzárhassa a felülvizsgálat jogi lehetőségétől, és hogy ne kelljen egyik bíróságnak sem érdemben állást foglalnia az ügyben.**

Ha a Kúria jogellenesen átminősíti kérelmünket a Knp. 3. §-a szerinti közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelemmé, az azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy a bíróság e tárgyban hozott végzése ellen további jogorvoslatnak már nem lehet helye, így a felülvizsgálati kérelmet is el lehet utasítani, arra hivatkozással, hogy azt törvény kizárja, noha valójában mi egyértelműen a Knp. 2. §-a szerinti közigazgatási hatóság kötelezése eljárás lefolytatására tárgyú eljárást indítottunk, annak érdekében, hogy döntéstartalmú aktusát foglalja alakszerű végzésbe a GVH, és nyissa meg ezáltal az utat a megfelelő jogorvoslati fórumrendszer előtt, biztosítva alkotmányos jogainkat.

Nem egészen értjük, hogy mi nem volt egyértelmű a beadványunkban és a felülvizsgálati kérelmünkben, és **hogyan minősítheti át önkényesen a bíróság egy jogi képviselővel eljáró ügyfél egyértelmű kérelmét olyan kérelemmé, melyet ő soha nem terjesztett elő, és amely jogorvoslati jogainak elvonását eredményezi.**

Minimális gondosság mellett is észlelniük kellett volna az eljárt bíróságoknak, hogy kérelmünk pont arra irányul, hogy a GVH elutasító döntését foglalja végzésbe, **nem pedig arra, hogy egy nem létező végzés bírósági felülvizsgálatát kérjük.**

A hatósági jogalkalmazás során előfordulhat természetesen, hogy egy közigazgatási szerv a Ket. 71. §-ában foglaltak ellenére hatósági aktust nem határozati vagy végzés formájában, hanem tájékoztatásban vagy értesítésben bocsát ki, azonban **a hatóság tévedése az ügyfelet nem foszthatja meg a bírósági jogorvoslathoz fűződő alapvető jogától.**

Ha ez mégis így van, **a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságoknak pont az lenne a feladata, hogy ne nyújtsanak jogi segítséget az ilyen Alaptörvény-ellenes, az alapvető ügyféli jogokat súlyosan sértő gyakorlat eskalálódásához.**

Az alkotmányos jogsértés a kötött határozati forma elmulasztásával abban jelentkezik, hogy ha döntését a közigazgatási hatóság nem foglalja végzésbe, így nem lesz olyan hatósági aktus, amely ellen jogorvoslattal lehetne élni, annak ellenére, hogy valójában a hatóság döntést hoz, mellyel szemben jogorvoslati jog illetné meg az ügyfelet.

Az Alkotmánybíróság számos döntésében, így például a 21/2014. (VII.15.) AB határozatban is leszögezte, hogy a **tisztességes eljáráshoz való jog követelményrendszerének alaptörvényi szabályai** már nemcsak a jogszabályok, hanem az **egyes bírói döntések számára is alkotmányos mércéül szolgálnak.**

Mindez azt jelenti, hogy **egy eljárási kérdést** – mint jelen ügyben a Ket-nek nem megfelelő döntésforma alkalmazását – az adott ügyben eljáró **közigazgatási bíróságnak is csak az alkotmányos alapjogok kontextusában lehet és kell megítélnie**, ezért döntése során **figyelemmel kell lennie arra is, hogy az ügyfelek tisztességes eljáráshoz, illetve jogorvoslathoz fűződő alkotmányos alapjogai ne sérüljenek az adott konkrét bírói döntés következtében.**

A **3100/2015. (V.26.) AB határozat** 95. pontjában is kifejtette az Alkotmánybíróság azon konzekvens álláspontját, mely szerint *„az Alaptörvény XXVIII. cikkéből következően a bíróságok kötelesek figyelemmel lenni az alkotmányos rendelkezésekre, azokkal összhangban kell a jogszabályok tartalmát kibontaniuk”*.

Ezen kötelezettségének a Kúria, illetve azt megelőzően a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem tett eleget.

A **felülvizsgálati végzés** - a jogerős végzéshez hasonlóan - azzal, hogy a Knp. 2. §-a alapján előterjesztett egyértelmű és világos kérelmünket tévesen a Knp. 3. §-a szerinti közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelemnek minősítette, **megfosztott bennünket attól, hogy az e tárgyban hozott döntéssel szemben a Knp. 2. § (4) bekezdése szerinti jogunkkal élve fellebbezést, majd akár felülvizsgálati kérelmet terjeszthessünk elő**, ugyanis a Knp. 3. § (4) bekezdésének utolsó mondata szerint a Knp. 3. §-a szerinti közigazgatási nemperes eljárásban a bírósági végzés ellen további jogorvoslatnak helye már nincs.

Az Alkotmánybíróság által kimunkált alkotmányos mérce szerint **a tisztességes eljárás** (fair trial) követelménye **felöleli az eljárásjogi garanciák érvényesülését épp úgy, mint a jogorvoslathoz való jog korlátozásmentes gyakorolhatóságának biztosítását.**

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog az **alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített, bírósághoz való jog valamennyi feltételét is magában foglalja.**

E szerint **a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye is**, mely szerint alapvető **alkotmányos igény, hogy a perbevitte jogokról a bíróság érdemben dönthessen.**

„Önmagában a bírói út igénybevételenek formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez”, ezért **a tisztességes eljárás követelménye „magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is”**, mely *„attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül”* (7/2013. (III.1.) AB határozat, 8/2011. (II.18.) AB határozat, 36/2014. (III.18.) AB határozat).

Jelen esetben **a Kúriának az alkotmányos szabályokkal összhangban álló jogértelmezéssel kellett volna biztosítania a jogerős végzés felülvizsgálatát**, nem pedig a bennünket jogorvoslati jogunktól megfosztó, attól elvonó, szűkítő, Alaptörvény-ellenes állásponttal.

Álláspontunk szerint a T. Alkotmánybíróságnak arra kell figyelemmel lennie alkotmányjogi panaszunk elbírálása során, hogy a Kúria illetve a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által az ügyre alkalmazandónak ítélt jogszabályok értelmezése során **mennyiben jutottak érvényre a tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos alapjogból fakadó követelmények.**

Ennek keretében nem mellőzhető álláspontunk szerint annak a vizsgálata sem, hogy a GVH-hoz intézett tájékoztatáskéréseink arra vonatkoztak, hogy a GVH versenytanácsa döntéshozatala során eleget tett-e a testületi szervek működési rendjére és döntéshozatalára vonatkozó alapvető jogszabályi követelményeknek, melyek e tekintetben a tisztességes eljáráshoz fűződő jogaink speciális tartalmi követelményeit jelentik, és **a társasbíráskodás elvének sérelmén keresztül is sérülhetnek a tisztességes eljáráshoz fűződő jogaink.**

E körben kiemelendő, hogy a Ket. 121. § (1) bekezdés e) pontjához fűzött jogalkotói indokolás kifejezetten testületi szervnek tekinti a Médiatanács, a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottsága mellett például a Gazdasági Versenyhivatal versenytanácsát is.

Álláspontunk szerint a fentebb kifejtettekből és a Pp. 121. § (1) bekezdés e) pontjához fűzött jogalkotói indokolásból egyértelműen következik, hogy a **versenytanács mint döntéshozó testületi szerv eljárásának, működésének meg kell felelnie a társasbíráskodással szemben támasztott, fent részletezett alkotmányossági követelményeknek** ahhoz, hogy működése és döntéshozatala megfeleljen az Alaptörvény XXVII. cikke szerinti társasbíráskodás elvének, és a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a jogállamiság alkotmányos követelményének.

Ez a döntési forma azonban csak abban az esetben felel meg e követelményeknek, ha a versenytanács tagjai **fizikailag is együttesen és egy időben jelen vannak a tanácsülésen**, hiszen az a döntést hozó versenytanácsülés nem lehet határozatképes sem, melyen a versenytanács tagjai egy időben fizikailag nincsenek jelen.

Ez ugyanakkor olyan **semmisségi ok**, melynek alapján a GVH versenytanácsának határozatát meg kell semmisíteni.

Az Alkotmánybíróság fenti határozatának 70. illetve 72. pontjaiban azt is megállapította, hogy a döntést hozó **testületi szerv „tagjainak személyes jelenléte kötelező, és együttes jelenlétük még a zártcélú távközlő hálózat alkalmazása esetében sem mellőzhető”**, továbbá amennyiben a testületi szerv úgy hozta meg döntését **„hogy a tanácsülés megtartására ... ténylegesen nem kerül sor, megsértette a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelményét”**.

Fentieket azért fejtettük ki részletesen, hogy érzékeltessük azt az **alkotmányos alapjogokkal átszőtt előzményi tényállást**, mely kiindulópontja volt a Knp. 2. §-a szerinti nemperes eljárás részünkről történő megindításának, mely ebből következően **alkotmányos alapjogaink sérelmének megszüntetését célozta**, melyre az eljáró bíróságok, jelesül a Kúria is úgy reagált, hogy **a hatékony jogvédelmet tőlünk megvonta**, és megtagadta, hogy érdemben kivizsgálja az ügyet, és biztosítsa a bírósághoz forduláshoz, a jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogainkat.

Álláspontunk szerint az **alkotmányos alapjogvédelem** jelen esetben csak alkotmányjogi panaszunknak megfelelően, a Kúria felülvizsgálati végzésének megsemmisítésével biztosítható, mivel a tárgyban jogi probléma a konkrét ügyön túlmutató általános alapjogi sérelem orvoslásához kapcsolódik.

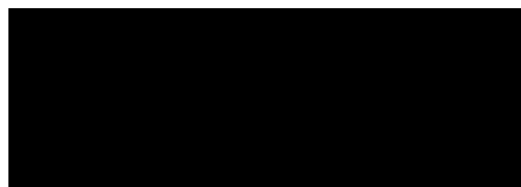
Fentiek alapján kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy **alkotmányjogi panaszunknak helyt adva a Kúria Alaptörvény-ellenes Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámú, felülvizsgálati kérelmünket hivatalból elutasító felülvizsgálati végzését** – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámú végzésre is kiható hatállyal – **megsemmisíteni** szíveskedjék.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – figyelemmel az 57. § (1a) bekezdésében foglaltakra – hozzájárulunk az indítvány nyilvánosságra hozatalához, cégnevünkre és székhelyünkre is kiterjedően.

Az Abtv. 54. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az **Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes**.

Budapest, 2016. június 28.

Tisztelettel

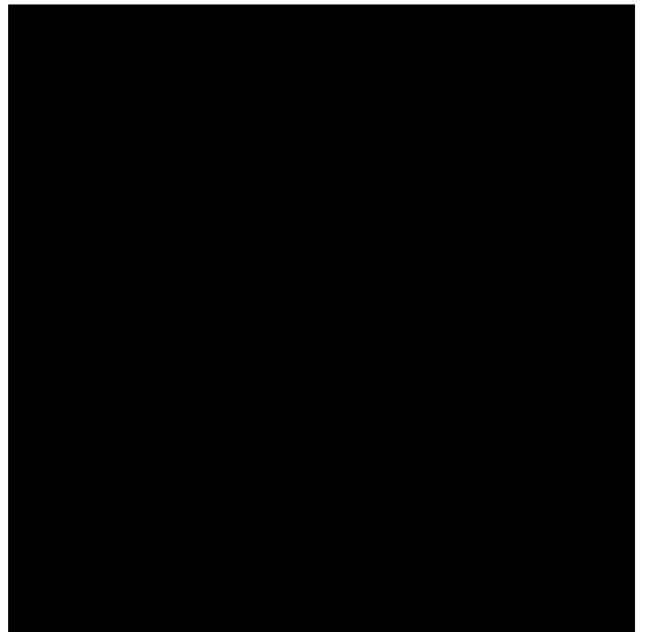

T.
Alkotmánybíróság!
*(felterjesztendő a Fővárosi Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság által)*

Budapest

alkotmányjogi panasz iránti indítványa

a Gazdasági Versenyhivatal
(1054 Budapest, Alkotmány u. 5.)
kérelmezett ellen indult

közigazgatási nemperes eljárásban a
Kúria mint felülvizsgálati bíróság, Fővárosi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámú végzését
helybenhagyó, Kfv.II.37.114/2016/2
sorszámú végzése Alaptörvény-
ellenességének megállapítása és
megsemmisítése iránt.

Melléklet: ügyvédi meghatalmazás

